

Ordføreren (Holstein): Endringsforlaget Nr. 1 som jeg allerede til at omtale før af en Feiltagelse, da jeg troede, at det var under Behandling sammen med de Numre, som vare opførte til det Afsnit, som vi nu sluttede; men jeg skal dog gjentage kortelig de Grunde, hvorfor man har foreslaaet den nævnte Nedsættelse. Endringsforlaget gaar ud paa at nedsætte Summen 3,500 Kr. med 1,500 for derigjennem at tilkjendegive, at man betragtede det Beløb, der er beregnet til Opførelsen af en Granitmur paa 190 Fod til en Kirke, som altsor stort, og for derigjennem at opfordre den høitærede Minister til at bevirke, enten at Muren bliver bygget saa meget billigere, altsaa for 2,000 Kr., eller, dersom det ikke kan ske, at man indskrænker sig til at opføre det paagjældende Hegn af murede Sten. — Endringsforlaget under No. 2 og 3 vedrøre et Material- og Vighus ved Thorup Kirke; Materialhuset er bevilget, men Vighuset er derimod negtet. Det er den samme Betragtning, der har bevirket, at vi et — andet, noget større Flertal end det sædvanlige, hele Udvalget med Undtagelse af 3 Medlemmer — have foreslaaet at negte Bevillingerne til Vighuse forskjellige Steder paa Kultusministeriets Budget. Vi mene nemlig, at det maatte være Kommunerne Sag at bidrage Noget til disse Vighuse, og at Staten i saa Henseende vel kunde gjøre det, som Private mange Gange gjøre, nemlig tage Del i Opførelsen, men at saalænge som der ingen Lov er, der regulerer Forholdet paa en eller anden Maade, synes der ingen Anledning for Staten til at træde til. — Endringsforslagene Nr. 4—10 vedrøre alle Foranstaltninger under Skovvæsenet; de fleste af dem vedrøre Opførelsen af Boliger, et enkelt vedrører et Honorar for sagkyndigt Tilhyn og staar tildels i Forbindelse med Vønningspørgsmaalet, men den egentlige Grund, hvorfor man iaar har været sparsommelig paa denne Del af Budgettet, er den, at det fremgaar af en Sammenligning med de senere Aars Budgetter, at Indtægterne under Skovvæsenet ere i en stadig Dalen. I 1880—1881 var Overtallet 451,556 Kr., det følgende Aar — ja, da havde man jo ingen Finantslov, men det var budgetteret til 363,893 Kr.; altsaa, der var allerede en Nedgang. Aaret efter var der opført omtrent den samme Sum, kun lidt mindre, og ifjor var man naaet ned til 360,742 Kr., og iaar til 350,458 Kr. Der er altsaa en jævn Falden i Indtægterne paa Skovvæsenet siden 1880. Dette kan jo maasse have sin Grund i Naturforhold, som man ikke ere Herre over, men ogsaa muligvis i mindre god Admini-

stration og navnlig i — Noget, som jeg blot i al Almindelighed skal fremdrage uden at komme ind i Detaillerne — en mindre fornuftig Maade at skaffe Auktionerne bekendtgjorte paa. Det er mig bekendt fra flere Sider, at der mange Steder ikke finder en saa fylldig Bekjendtgjørelse Sted som ønskeligt, idet der bekendtgjøres i Blade, som ere lidt udbredte, men ikke i andre, som ere meget udbredte. Det er ikke min Hensigt at drage disse Bladforhold frem her. De Oplysninger, jeg har, vedrøre meget forskjellige Dele af Landet, og jeg er villig til i Udvalget at meddele, hvad man i saa Henseende maatte ønske. Jeg anfører det kun her, fordi det maasse ogsaa kan spille en Rolle med Hensyn til Nedgangen i Indtægter. Saaledes opfordrer en saadan Nedgang i Indtægter, naar den bliver ved, til Sparommelighed, og det er Grunden til, at man iaar har ment at burde nedsætte sig en Del af de Byggeforanstaltninger — forsaavidt de ikke ere absolut nødvendige. — I Endringsforlaget Nr. 11 til § 3 er der negtet Bemyndigelsen til Eftergivelse af ældre Laan til Dynæs og Hundested Havne. Efter den Debat, som fandt Sted forleden Dag om disse Havneforhold, vil det ikke være nødvendigt for mig at komme ind paa Sagen igjen, da jeg vistnok tilstrækkelig har berørt det, og det ligeledes fra anden Side er blevet imødegaaet, som om det henhørte under den Del af Budgettet, som var under Forhandling, hvad det kun indirekte gjorde. Renten af de Laan ere forresten hidtil blevne betalte, saavidt jeg erindrer, af Indenrigsministeriet paa Kontoen til Tofferiets Fremme. Jeg vil ikke sige, at det neppe er den rigtige Maade at afgjøre Sagen paa, men jeg gjør kun opmærksom derpaa, fordi det altsaa for vedkommende Toffere ikke spiller nogen overdreven stor Rolle, om disse Laan eftergives eller ikke; thi de betale dem alligevel ikke. Der er ikke flere Endringsforslag, som komme under Afstemning denne Gang, og jeg skal da gjøre et Par Bemærkninger i Henhold til Betænkningen. Under Betænkningen Nr. 11 har Udvalget enedes om at udtale det Ønskelige, at der af og til af Kassebeholdningen anvendes en mindre Sum til Indkjøb af Husmandskreditforeningsobligationer. Hvad der navnlig har ledet Udvalget i denne Betragtning er, at man i Sylland er færlig uheldig stillet med Hensyn til disse Obligationer, idet Terminerne der ere færre, end de faktisk ere paa Dorne, og Svingningerne derfor langt større og stærkere. Det er dog muligt, at man derved kan have de Obligationer og hjælpe en Del Mennesker, naar en mindre Sum anvendes dertil. Det er altsaa en